

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΛΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 7 ΑΠΡΙΛΙΟΥ.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐκ Λονδίνου, 14 Μαρτίου.

Μεγίστην ἐντύπωσιν ἐπρεξένησε χθές εἰς τὸ ἄστυ ἡ ἐπαναληφθεῖσα πολεμικὴ στάσις τῆς Ῥωσσίας πρὸς τὴν Τουρκίαν, ἐπεὶ δὲ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐθεωρεῖτο ἀπὸ τοὺς δυσπίστους ὡς ἀπλὴ φήμη, κατὰ τὸ παρὸν πιστεύεται ὡς ἀξιωματικόν, τρυτέσθιν ὅτι ὁ πόλεμος μεταξὺ τῶν δύο τούτων Δυνάμεων εἶναι ἀναπόφευκτος. Οἱ ἀνθρωποι ἔδειξαν μεγίστην ἀνυπομονησίαν, διὰ νὰ μάθουν τὸ περιεχόμενον τῆς διακηρύξεως τοῦ Ῥωσικοῦ πολέμου, ἀλλὰ τίποτε ἄλλο δὲν ἐφανερώθη περὶ αὐτῆς εἰμὴ ὅτι λέγεται. Ἀφ' ὅσον δὲ ἠδυνήθημεν νὰ μάθωμεν, πιστεύομεν ὅτι μόνον τὰ μόνον ἀντίγραφα τοῦ σημαντικοῦ τούτου ἐγγράφου εὑρίσκονται εἰς τὴν Κυβέρνησιν, καὶ εἰς τὸν Ῥωσικὸν Πρέσβυν τὸν Κόμητα Λιεύνην, οἵτινες δὲν ἐσυγχώρησαν νὰ φανοῦν εἰς τὸ κοινόν, ἐωσὺ οἱ Ὑπουργοὶ ἀποφασίσουν ποῖα μέτρα εἶναι ἀνάγκη νὰ ληθῶσι.

(Χρονικά.)

15 Μαρτίου.

Ἐβλεπὲν εἶναι ἄδικον πρὸς τὴν αὐλὴν τῆς Βιέννης, εἰδὼν δὲ ἀπεδίδαμεν τὰς εἰς αὐτὴν ὀφειλομένας παρ' ἡμῶν χάριτας εἰς τὴν παροῦσαν ὥραν. Ἐάν ἡ Τουρκία κλίνη εἰς τὸ νὰ δώσῃ ἀκράσιν εἰς μετριωτέρας συμβουλάς, τούτο εἶναι πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον προφανῶς δὲν δυνάμεθα νὰ βεβαιώσωμεν. Εἴμεθα ὅμως ἐντελῶς πεπεισμένοι ὅτι ἡ αὐλὴ τῆς Βιέννης ἐπεθύμησεν πάντοτε νὰ διατηρήσῃ τὴν εἰρήνην, καὶ ἐπροσπάθησεν εἰς τὴν παροῦσαν στιγμὴν νὰ φέρῃ τὸν Τούρκον εἰς τὸν ὀρθὸν λόγον. Εἶναι ἀναμφιβόλον ὅτι δὲν ὑπάρχει καμμία δύναμις εἰς τὴν Εὐρώπῃν τόσο ἐγγύθεν προσηλωμένη εἰς τὴν διατήρησιν τῆς εἰρήνης. Καὶ μολοντούτο, χωρὶς νὰ ἐμδωμεν εἰς καμμίαν ἐξέτασιν [πάντῃ ἀνωφελῇ κατὰ τὸ παρὸν] περὶ τῶν παρελθόντων, χωρὶς νὰ διαφιλονεικῶμεν, εἰμὴ ἡ πολιτικὴ τῆς ἐχρημάτησεν ἐμψρων, ἢ ὅχι, ὡς πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Συνθήκην, εἴμεθα βεβαιότατοι ὅτι αἱ κατὰ πᾶσαν περίστασιν προσπάθειαι τῆς θέλουν ἐπολεῖσθαι πρὸς τὴν διατήρησιν τῆς εἰρήνης, εἰ δυνατόν, καὶ εἰς τὸ νὰ συστείλῃ, ἂν δὲν δυνηθῇ νὰ ἐμποδίσῃ, τὰ ἀπὸ τοῦ πολέμου ἀχώριστα κακά. Τοῦτο εἶναι ἀξίον συγχαρήσεως. Συγχαρήσεως δὲ ἀξίον εἶναι καὶ ἐκεῖνο, ὅτι μεταξὺ τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἀγγλίας ὑπάρχει τελεία ἔνωσις καὶ ὁμοφροσύνη, καὶ ὅτι ἡ παρελθούσα διαγωγὴ τῆς Ῥωσσίας μᾶς δίδει τὴν καλητέραν ἐγγύησιν ἐναντίον πάσης διαφωνίας μεταξὺ τῶν Εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων.

(Γαχυδρόμος.)

Ἐκ Παρισίων, 18 Μαρτίου.

Ἰδιαιτέρα ἐπιστολὴ ἀπὸ τὴν 6 τοῦ ἐνεστῶτος γεγραμμένη ἐκ Βιέννης ἀναγγέλλει ἐκ Σεμλίνου τὰ ἐξῆς περὶ τῶν ἀμυντικῶν προπαρασκευῶν τῶν ἀπὸ τὴν Τουρκίαν γινομένων.

Ἡ Βοσνία, ἣτις εἶναι μίς τῶν πολυανθρωποτέρων ἐπαρχιῶν τοῦ Τουρκικοῦ βασιλείου, μέλλει νὰ χορηγήσῃ εἰς τὸ στρατόπεδον, τὸ ὁποῖον θέλει συναχθῇ εἰς τὰ πεδία τῆς Ἀδριανουπόλεως περὶ τὰ τέλη τοῦ Μαρτίου, τὸ ἀνάλογόν της μέρος, τὸ ὁποῖον προσδιωρίσθη διὰ φερμανίου εἰς 25,000. Αἱ παρὰ τὸν Δούναβιν ὀχυραὶ πόλεις, οἷον Συλίστρια, Ῥασσόβα, Ἰεσσόβα, Μετσίνα, Ἰσάκτσα καὶ λοιπαὶ ἀφθόνως ἐπρομηθεύθησαν ἀπὸ πηλεμεφόδια καὶ ζωτροφίας, καὶ αἱ φρουραὶ ἐπληρύνθησαν. Τὰ ἄλλα ὀχυρώματα τὰ μεταξὺ τοῦ Δούναβος καὶ τῶν ἀρκτικῶν μερῶν τοῦ Αἴμου κείμενα ἐβάλλθησαν εἰς ἀξιόλογον κατάστασιν ὑπερασπίσεως. Αἱ εἰς ὅλους τοὺς παρὰ τὸν Δούναβιν ἀρχηγούς, Τούρκους δοθεῖσαι διαταγαὶ τοῦ νὰ εὑρίσκωνται προσεκτικοὶ εἰς ὑπεράσπισιν, καὶ νὰ ἐμποδίζουν ὅπαιανδήποτε ἐπιδρομὴν ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς ἑσχθῆς τοῦ ποταμοῦ, ἀνενεώθησαν.

Ἡ Γράμματα φθάσαντα ἐδῶ τὴν 4 τοῦ ἐνεστῶτος παρὰ τοῦ ἐν Πετρουπόλει Πρέσβεώς μας νομίζονται ὡς πολλοῦ λόγου ἄξια. Λέγεται ὅτι, εἰάν οἱ Ῥῶσοι διαβῶσι τὸν Προῦθον, θέλουν σταθῶσιν εἰς Μολδαβίαν, διὰ νὰ προσμείνουν ἐκεῖ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν τελευταίων προτάσεων, αἵτινες θέλουν γένει τότε εἰς τὴν Πόρταν ἐν ὀνόματι τῆς Αὐστρίας, τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ῥωσσίας. Λέγεται προσέτι ὅτι εἰς τὴν πρώτην εἰδήσιν τῆς προχωρήσεως τῶν Ῥῶσων ἐν σῶμα Αὐστριακῶν στρατευμάτων θέλει ἐμδῇ εἰς τὴν Σεβδίαν. Πρέπει δὲ νὰ ἐνθυμηθῶμεν ὅτι ἡ ἐπαρχία αὕτη τοπάλαι ἀνήκει εἰς τὴν Αὐστρίαν.

20 Μαρτίου.

Ἡ ἐξῆς ἐκ Βιέννης εἰδήσις ἀπὸ 10 τοῦ ἐνεστῶτος ἀναφέρεται ἀπὸ τὴν ἐφημερίδα τῆς Αὐγούστης:— Κατὰ τὰς ἐκ Λονδίνου εἰδοποιήσεις, εἰς τὰς μεταξὺ τοῦ λόρδου Δυδλεν καὶ τῶν Πρέσβων τῆς Ῥωσσίας καὶ τῆς Γαλλίας νεαρὰς συνδιαλέξεις συνεφωνήθη νὰ γένῃ ἐκ συμφώνου εἰς τὴν Πόρταν νὰ ἐναρξῇ συνδιαλέξεις, καὶ νὰ προσκληθῶν ἡ Αὐστρία καὶ ἡ Πρωσία νὰ τὴν ὑποστήριξουν. Κατὰ συνέπειαν ἀπεστάλη ταχυδρόμος εἰς Κωνσταντινούπολιν, καὶ πιστεύεται ὅτι δὲν θέλει βάλλει εἰς πρᾶξιν κανὲν ἐκτελεστικὸν μέτρον ἐναντίον τῆς Πόρτας προτὶν λάβουν ἀπεκρίσιν ἀπὸ τὸ Διδάν.

Είναι αδύνατον νὰ μὴν ἐννοήσῃ τις εἰς τὸ πολίτευμα τὸ ἐναργὲς ἀποδείξιν τῶν εἰρηνοποιῶν φρονημάτων τῆς 'Ρωσσίας' διότι ἡ ἀπώκλεισις τοῦ Βοσπόρου πρὸς εἰ μὴ μεγάλην ζημίαν εἰς τὴν Δύναμιν ταύτην κτλ. ὁ φανερὸν πολεμικὸς σκοπὸς, δὲν ἐνασχολεῖται μελόν- τος τοῦ ὀλιγώτερου ἐντόνως εἰς τὸ νὰ λάβῃ στάσιν φεδεράν. ὅλας τὰς φρουρὰς, μ' ὅλην τὴν δριμύτητα τοῦ χυμῶνος τὰ στρατεύματα γυμνάζονται μὲ ἐπιμέλειαν ἐνέργειαν μεγαλητέραν παρὰ τὸ σὺνηθες, ἐνασχ- ῶμενα ἰδίως εἰς τὸ νὰ συμπληρῶσι τὰς ἀποσκευὰς των νὰ ἐνδυναμώσιν τὰς διαφόρους μοίρας. Ἡ ἐθνικὴ στρατολογία δὲν παρημελήθη ἔγεινε πλήρης, καὶ ἐπαι- ὁθη κανονικῶς. Αἱ στρατολογίαι, αἰτίαι εἰς τὰς ἀνήθεις περιστάσεις δὲν ἤθελον κινηθῇ πρὸ τοῦ Ἀπρι- λίου μηνὸς, ἀνεχώρησαν ἤδη εἰς τὰς διαφόρους παρα- καταθήκας, ὅπου γίνεται τόση ἐπιμέλεια τῆς γυμνά- σεώς των, ὡς εἰς ἐπιδρομὴν μετὰ μίαν ἐβδομάδα μάχης. (Ἐφημ. τῆς Μάλτας.)

— Ὁ ἐπιτροπικὸς βιαλεύων τῆς Πορτογαλλίας Κύρ Μιχαήλος ἐφθάσεν εἰς Λισβῶνα, καὶ τὴν 14 (26) τοῦ Φεβρουαρίου ὤμοσε τὸν ὄρκον εἰς τὸ Σύνταγμα.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁδηγίαι ἀφορῶσαι πᾶν ὃ, τι ἀνάγεται εἰς τὰ τοῦ Πολέμου.

Ἀρ. 1393. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΡΟΣ ΤΟ ΓΕΝΙΚΟΝ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ.

Τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ὑπ' Ἀρ. 1325 Διατάγματος προσ- διορίζει θετικῶς τὰ καθήκοντα τοῦ Γενικοῦ Φροντιστη- ρίου. Ἡ δὲ παρῶσα διαταγὴ διαγράφει εἰδικώτερον τὰς ὁδηγίας, διὰ τῶν ὁποίων δύναται νὰ φθάσῃ εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον.

Ἀρθ. 1.

Ἐκαστον μέλος τοῦ Φροντιστηρίου, καθόσον ἀνάγεται εἰς τὸν κλάδον του, θέλει λάβει παρὰ τῆς Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας ὅλα τὰ ἔγγραφα, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων θέλει ἐπιστηρίξει τὸ ὅποῖον ἀνέλαβεν ἔργον τῆς ἐπιστάσεως, καὶ τοῦ ἐλέγχου [contrôle] τῶν λογαριασμῶν.

Τὸ Φροντιστήριον θέλει φυλάττει αὐτὰ τὰ ἔγγραφα, καὶ θέλει σχηματίσει τὰ κατάστιχά του, ὅπως κρίνῃ καταλληλότερον, ὡς πρὸς τὴν νόμιμον καὶ τακτικὴν ἐκπλήρωσιν τῶν χρεῶν του.

Ἀρθ. 2.

Ἐπομένως ὁ Κ. Βιῆρος Καποδίστριας, ὡς ἀναλαβὼν τὴν ἐπιστάσιν καὶ ἐξακρίβωσιν τῶν ἀφορούντων τὰ στρα- τεύματα τὰ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Ἀρχιστρατήγου Τζούρτζ, τὰ ὑπὸ τὸν Στρατάρχην Ὑψηλάντην, τοῖς τακτικοῖς τοῖς ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Συναγματοάρχου Φαβιέρου, τὰ λοιπὰ μι- κρὰ Ρουμελιωτικὰ σώματα, τὰ μέχρι τοῦδε εὑρισκόμενα ἐντὸς τῆς Πελοποννήσου, καὶ τὰς φρουρὰς τῶν φρου- ρίων, θέλει συνάξει ὅλας τὰς διατάξεις καὶ λοιπὰ ἔγγραφα, ὅσα δύναται νὰ νομιμοποιήσῃ τὰ εἰς ταῦτα τὰ σώματα ἀναγκαῖα ἐξόδα.

Ἀρθ. 3.

Ὁ Κύριος Α. Μαυροκορδάτος, ὡς ἀναλαβὼν τὴν ἐπι- στάσιν καὶ ἐξακρίβωσιν τῶν ἀφορούντων τὰ Ναυτικά, θέλει ἐπίσης συνάξει ὅλας τὰς διατάξεις καὶ λοιπὰ ἔγ- γραφα, ὅσα ἀνάγονται εἰς τοῦτον τὸν κλάδον.

Ἀρθ. 4.

Παρομοίως καὶ ὁ Κύριος Κ. Ζωγράφος θέλει συνάξει τὰς διατάξεις καὶ ἄλλα ἔγγραφα ἀναγόμενα εἰς τὸ ἐν Πόρῳ Φροντιστήριον τῶν τροφῶν καὶ πολεμεφοδίων, τὸ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Κυρίου Κοέρρινγ.

Ἀρθ. 5.

Πρὸς ἀπάρτησιν τῶν πληροφοριῶν, ὅσας τὸ Φροντι- στήριον χρεωστεῖ νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν του, ἕκαστον τῶν με- λῶν τοῦ αὐτοῦ Φροντιστηρίου ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητῇ, καθόσον ἀνάγεται εἰς τὸν κλάδον του, πληροφορίας κατ' εὐ- θεῖαν ἀπὸ τοὺς ἀρχηγούς τῶν στρατευμάτων, τοὺς ἀρ- χηγούς τῶν τακτικῶν σωμάτων, καὶ τοὺς ἀρχηγούς τῶν διαφόρων φρουρῶν κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον, καὶ ἀπὸ τοὺς κατὰ θάλασσαν ἀρχηγούς, καὶ διοικητὰς τῶν πο- λεμικῶν πλοίων, ἀπὸ τὴν ἐν Πόρῳ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ἐπιτροπὴν, καὶ ἀπὸ τὸν Κ. Κοέρρινγ. Ἐπομένως ἡ Κυ- βέρνησις θέλει διατάξῃ ὅλους τοὺς εἰς δημόσια ὑπουρ- γήματα εὑρισκόμενους, σχέσιν ἔχοντα μὲ τὰ καθήκοντα τοῦ Γενικοῦ Φροντιστηρίου, ὥστε ν' ἀνταποκρίνονται καὶ οὗτοι εἰς τὸ ἐξῆς κατ' εὐθεῖαν μὲ τὸ Φροντιστήριον, δι' ὅσα ἀφορῶσι τοῦτο τὸ μέρος τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας.

Ἀρθ. 6.

Τὸ Φροντιστήριον θέλει παρουσιάζει πρὸς τὴν Κυβέρ- νησιν, πρὸ δέκα πέντε ἡμερῶν, τὴν προειδοποίησιν τῆς ποσότητος, τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ χορηγήσῃ τὸ ἔθνη- κὸν Ταμεῖον εἰς τὰς ἀνάγκας τῶν εἰρημένων κλάδων τῆς δημοσίου οἰκονομίας. Θέλει προτείνει ἐπίσης ὅλα τὰ μέτρα, ὅσα ἤθελε κρίνει ἀναγκαῖα διὰ νὰ προφυλάξῃ τὰ στρα- τεύματα, τὸν Στόλον, καὶ τὸ Ταμεῖον, ἀπὸ πᾶσαν κατάχρησιν ἢ παράνομίαν.

Ἀρθ. 7.

Μολονότι αἱ ἐνέργειαι ἐνὸς ἐκάστου τῶν μελῶν τοῦ Φροντιστηρίου εἶναι διακεκριμέναι, μόλα ταῦτα τὸ Φροντιστήριον σκέπτεται κοινῶς, καὶ βοηθοῦνται ἀμοιβαίως τὰ μέλη, μὲ τὰ προσωπικὰ φῶτα καὶ τὴν συνέργει- ᾶν των.

Ἀρθ. 8.

Διὰ νὰ περιορισθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν ὑπουργήμασι καὶ τὰ ἐξόδα εἰς μόνον τὸ ἀπολύτως ἀναγκαῖον ποσόν, τὸ Φροντιστήριον θέλει ἐμπιστευθῇ τὴν ἐργασίαν τοῦ Γρα- φείου του εἰς τοὺς Γραμματεῖς ἐκείνου τοῦ Τμήματος τοῦ Πανελληνίου, τοῦ ὁποίου εἶναι μέλος, καὶ χρεῖας κα- λούσης, θέλει προσηύσει καὶ τρίτον διὰ τοὺς λογαρια- σμούς, καὶ τὴν ἐξακρίβωσιν τῶν ἐργασιῶν (pour les tra- vaux du contrôle, et de la comptabilité).

Ἀρθ. 9.

Ἡ παρῶσα διαταγὴ θέλει κοινοποιηθῇ πρὸς οὓς ἀνήκει διὰ τῆς Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, καὶ διὰ τοῦ Γενι- κοῦ Φροντιστηρίου.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 31 Μαρτίου 1828.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

Ἀρθ. 469.

Ἐγκύκλιος.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Τὸ ἔ. ἄρθρον τῆς ὑπ' Ἀρ. 1393 Διατάγης, ἀντίστοιχον τῆς ὁποίας ἐμπερικλείεται, δίδει ἀφ' ἐνὸς μέρους εἰς ἕκαστον τῶν μελῶν τοῦ Γενικοῦ Φροντιστηρίου τῆς Ἑλλάδος τὸ

δικαίωμα νὰ ζητῇ, καθύσθον ἀνάγεται εἰς τὸν κλάδον τοῦ, ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς ἐν στρατιωτικῇ καὶ ναυτικῇ ὑπηρεσίᾳ διατελοῦντας, καὶ ἀπὸ τοὺς ἐπὶ τῶν τραπεζῶν καὶ πολεμοφοδίων, καὶ διατάττει ἀφ' ἑτέρου τοὺς ἰδίους αὐτοὺς νὰ ἀνταποκρίνονται καὶ οὗτοι κατ' εὐθείαν εἰς τὸ ἐξῆς μὲ τὸ Φροντιστήριον, διὰ τὰ ἀφορῶντα τὰ τῆς ἀμμοσίου ὑπηρεσίας των.

Ἡ Γενικὴ Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας εἰς ἐκπλήρωσιν τοῦ ἐν ἀβαλλομένου εἰς αὐτὴν γρέους παρὰ τῆς ἰδίας Διαταγῆς κοινοποιούσα πρὸς Σὲ τὰς διαταγὰς τοῦ Ἐξοχωτάτου Κυβερνήτου, Σὲ προσκαλεῖ εἰς τὴν ἐτοίμην καὶ ἀκριβὲς ἐκτέλεσιν τῶν διαταττομένων.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 1 Ἀπριλλίου 1828.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

Ἀρ. 1. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἐγκύκλιος. ΤΟ ΓΕΝΙΚΟΝ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἐγκλείεται ἀντίτυπον τῆς ὑπὸ Ἀρ. 1393 διαταγῆς τῆς Κυβερνήσεως, καὶ τῆς ὑπὸ ἀρ. 469 προσκλήσεως τῆς Γενικῆς Γραμματείας. Κατὰ συνέπειαν αὐτῶν τὸ Γενικὸν φροντιστήριον, ἐν ᾧ Σὲ κοινοποιεῖ τὴν σίτησίν του, Σὲ εἰδοποιεῖ ὅτι θέλει δεχθῇ ὅλα τὰ εἰς τὸ ἐξῆς διευθυνόμενα εἰς αὐτὸ ἔγγραφα, ἀφορῶντα τὰς ὅσας ἐπεφορτίσθη ὑποθέσεις, καὶ θέλει Σὲ διευθύνει τακτικῶς τὰς περὶ τῶν αὐτῶν ὑποθέσεων ἀπαιτήσεις του.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 2 Ἀπριλλίου 1828.

Τὸ Γενικὸν Φροντιστήριον

Β. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.
Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.
Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Σάμου, 15 Μαρτίου.

Μὲ πόνον τῆς ψυχῆς μας ἴδμεν ἀποβαίνοντας εἰς τὰ παράλια μας τοὺς ἀξιοδακρύτους Χίους· ἀνδρας καταβεβαρμένους ἀπὸ λύπην, φόβον καὶ ἀπορίαν· γυναῖκας τρεμούσας, μὲ τὰ βρέφη των εἰς τὰς ἀγκάλας, δυνωμένες, καὶ τί πρῶτον, τὴν γυναιότητα [διότι ἔφυγον χωρὶς νὰ πρεφθῶσιν νὰ πάρουν οὔτε κἂν διπλοῦν ἔνδυμα] ἢ τὴν ἔνδειαν; Δὲν εἶναι κἄνεις, ὅστις δὲν ἰδᾷ κρυθεὺς εἰς τὸ εἰκτρὸν τοῦτο θέαμα, μὴ δυνάμενος νὰ ἐννήσῃ τὴν αἰτίαν τοῦ δεινοῦ καὶ πάντῃ ἀπροσδοκίτου τούτου συμβεβηκότος. Οἱ Σάμιοι ἐδέχθησαν τοὺς δυστυχεῖς γείτονάς των μὲ ἄκραν φιλοξενίαν καὶ συμπάθειαν, καὶ τοὺς ἐπαρηγόρησαν μὲ ὅλας τὰς πρεπείσας καὶ δυνατὰς βοηθείας. Πρῶτος δὲ ἔδωκε τὸ παράδειγμα εἰς τὸ θαύρεστον τοῦτο ἔργον ὁ ἀρχιερεὺς τῆς πόλεως, ὅστις καταβὰς αὐτὸς εἰς τὸ παράλιον, ἐπαρηγόρει καὶ ἐνίσχυε τοὺς δυστυχεῖς αὐτοὺς, διαμοιράσας εἰς αὐτοὺς, ἀναλόγως τῆς ἐκάστου ἀνάγκης, ὑπὲρ τὰς τρεῖς χιλιάδας γρόσια.

Ἐξ Αἰγίνης, 6 Ἀπριλλίου.

Πρὸ τινων ἡμερῶν ἐφέβησαν εἰς τὸν λιμένα μας δύο λείαι Τουρκικαὶ συλληφθεῖσαι ἔξωθεν τοῦ Νεοκάστρου ἀπὸ τὰ ἐκεῖ περιπλέοντα πλοῖα τῆς μοίρας τοῦ Σαχτούρη.

Τὸ μὲν εἶναι βρίκιον χωρὶς φορτίον, τὸ δὲ, βρατσέρα, μὲ φορτίον λαδίου, καπνοῦ, καὶ ὠν, διευθυνομένη ἀπὸ Πρέβεζαν εἰς Νεόκαστρον.

— Λέγεται, ὡς βέβαιον ὅτι τὸ ἐν τῇ Μεσσηνίᾳ στρατεύμα τῶν Ἀλβανῶν κατεκράτησε τὸ φρούριον τῆς Μοθώνης, ἀποστατήσαν ἀπὸ τὸν Ἰβραήμην διὰ τὰς ἐπικρατούσας διχονοίας των πρὸς τοὺς Αἰγυπτίους, καὶ διὰ τὴν στέρησιν τῶν μισθῶν των.

— Τὰ ἐν Πορτογαλίᾳ Ἀγγλικά στρατεύματα μετακομίζονται εἰς Μάλταν καὶ Ἐπτανήσους. Ὅλα τὰ μέχρι τοῦδε εὐρισκόμενα εἰς τὰς νήσους ταύτας Ἀγγλικά στρατεύματα συμποσεύνται εἰς 12 περίπου χιλιάδας.

— Αναγγέλλεται ἐκ Μήλου ὅτι προσμένονται ἐκεῖ ἀφ' ὧρας εἰς ὥραν τέσσαρα Γαλλικὰ δίκροτα.

— Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρέσβυς τῆς Πρωσίας μετεκαλέσθη παρὰ τῆς Αὐλῆς του.

— Σήμερον ἔφθασεν ἐκ Γραμβούσης εἰς τὸν ὄρμον τῆς νήσου μας ἡ Ἀγγλικὴ φρεγάτα Ἰσις διοικουμένη παρὰ τοῦ Μοιράρχου Κυρίου Στέην.

Ἡ Ἑλληνικὴ φρουρὰ ἀντικατέστη εἰς τὸ φρούριον τῆς Γραμβούσης.

Ἡ ἐξῆς ἐπιστολὴ τοῦ σοφοῦ Κοραῆ δίδει ἐπωφελὴ συμβουλὴν εἰς τοὺς γονεῖς, ὅσοι σκοποῦν νὰ στέλλουν τοὺς υἱούς των νὰ ἀνατρέφονται εἰς τὴν φωτισμένην Εὐρώπην.

Ἐπερμαχε τῆς πατρίδος, γενναῖε Κανάξη.

Ἦξευρα ἀπὸ τὴν φήμην, ὅτι εἶσαι ἀνδρεῖος· τώρα μαυθάνω ἀπὸ τὴν ἐπιστολήν σου, ὅτι εἶσαι καὶ φρόνιμος, ἐπειδὴ ἐκατάλαβες τὴν ἀνάγκην νὰ γνωρίζῃ ὁ ἀγαπητός σου υἱός των προγόνων μας τὴν γλῶσσαν. Αὐτὴ, φίλε, ἦτο πάντοτε χρήσιμος εἰς τοὺς νέους μας· ἀλλὰ σήμερον ἔγινε τόσο ἀναγκαία, ὥστε, ἂν μ' ἐσυμβουλευόντο ὅσοι ἔστειλαν καὶ στέλλουν τὰ νεαρά των τέκνα εἰς τὴν φωτισμένην Εὐρώπην, ἤθελα τοὺς παρακαλέσειν νὰ μὴ τὰ στέλλωσι, πρὶν αὐτοῦ μάθωσι τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν. Αὐτοῦ πρῶτον πρέπει νὰ διδάσκωνται ἀπὸ διδασκάλους Ἑλλήνας ὅσα ἐξεύρουν οἱ διδάσκαλοί μας, ἔπειτα νὰ στέλλωνται εἰς τοὺς ξένους, ἂν ἐπιθυμοῦν ν' ἀποκτήσωσι καὶ τὰς ἐπιστήμας τῶν ξένων. Ἐκατάλαβε τὴν ἀνάγκην ταύτην καὶ ἡ ἐδῶ φιλόφρωντος ἐταιρεία, καὶ ἐφρόντισε νὰ διορίτῃ διδάσκαλον Ἑλληνικῆς γλώσσης εἰς τὰ νεαρά μας μετράκια. Εἴθε εὐτυχήσουν νὰ μάθωσιν, ὅ, τι ἐσύμφερε νὰ γνωρίζωσι πρὶν σταλθῶσιν ἐδῶ!

Μεῖνε λοιπὸν ἡσυχος, γενναῖε φίλε, κατὰ τὸ παρὸν, καὶ μὴν ἀμελῆς νὰ συμβουλευῇς κάποτε τὸν ἀγαπητόν σου υἱὸν συμβουλὰς συνωδευμένας μὲ τὰς πατρικὰς εὐχὰς σου. Δὲν λείπω οὐδ' ἐγὼ νὰ τὸν συμβουλεύω, ὅσῳκις ἔρχεται εἰς τὴν κατοικίαν μου. Καὶ περὶ μὲν τῶν ἄλλων, τὸν λέγω ὅσα κρίνω ἀρμόζοντα εἰς τὴν ἡλικίαν του· ὅταν δὲ ἔλθῃ εἰς τὸ περὶ ἀγάπης πατρίδος κεφάλαιον, τὸν δείχνω τὴν εἰκόνα σου, καὶ τὸν δίδω νὰ καταλάβῃ, ὅτι ὅσῳ ἀπολαύει περιποίησιν καὶ ἀγάπην ἀπὸ τοῦ ξένου, τὴν χρεωστεῖ εἰς τὸν πατέρα του. Οἱ ξένοι περιποιῶνται τὸν υἱὸν διὰ τὴν ὁποιάν ὁ πατὴρ ἔδειξεν ἀγάπην τῆς πατρίδος, ἐνωμένην μὲ μετριοφροσύνην καὶ μὲ ἀποχὴν ἀπὸ πάντων πλεονεξιακάων.

Σ' εὐχομαι ἐξ ὅλης ψυχῆς, χρηστὴ καὶ νὰ διαμείνης μέχρι τέλους, ὅποῖος ἐφάνης ἔως τώρα, πάντοτε γενναῖος,

πάντοτε φίλος τῆς Ἑλληνικῆς ἐλευθερίας, καὶ ἐχθρὸς
ἡρώδους τῶν τυράννων!

Εκ Παρισίων, 10 Σεπτεμβρίου 1827.

Ὁ φίλος σου

Ἀδαμάντινος Κοραῆς.

Μεταξὺ τῶν εἰς τὴν Ῥωσικὴν σημαίαν γενομένων
ἡρώδων παρὰ τῆς Πόρτας ὕδρεων μία εἶναι καὶ ἡ ἑξῆς.
Ἐν βρίκιον Ῥωσσεμπορικόν, Ὀδυσσιάναν ὀνομαζόμενον,
καὶ διοικούμενον παρὰ τοῦ Καπ. Σπύρου Πανᾶ, ἔφθασεν
ἡ Ὀδησσὸς εἰς Κωνσταντινούπολιν μὲ φορτίον σίτου
καὶ τὴν παρελθόντα Νοέμβριον, ὅπου ἐκφορτισθὲν καὶ
ἀφ' ἑαυτῆς μετὰ τῶν λοιπῶν κατὰ προσταγὴν τοῦ Σουλτάνου,
λαβὼν τὸ φερμάνιον τοῦ ἀνεχώρησε διὰ τὸ Αἰγαῖον Πέλαγος.
Τῇ 12 Φεβρουαρίου φθάσαν εἰς Ἑλλάσποντον ἐστάθη

εἰς τὸν προσδιωρισμένον τόπον διὰ νὰ δέχῃ τὴν συνήθη
ἐπίσκεψιν παρὰ τοῦ Τσαούση τῶν φρουρῶν. Ἀλλὰ μόλις
ἀνεχώρησεν ἐκ τοῦ πλοίου ὁ Τσαούσης, ἀφοῦ εὔρεν ὅλα
τὰ ἔγγραφα εἰς καλὴν τάξιν, καὶ εὐθὺς τὰ κανονιστάσια
ἤρχισαν νὰ πυροβολοῦν μὲ μιθράλια κατὰ τοῦ πλοίου, τὸ
ὅποιον εἶχε ρίψει τὴν ἄγκυραν διὰ ν' ἀράξῃ κατὰ τὴν
διαταγὴν τοῦ Τσαούση. Ἰδὼν δὲ ὁ πλοίαρχος τὸν πρὶν
κίνδυνον τοῦ πλοίου, ἔκοψε τὴν ἄγκυραν καὶ ἀφέθη εἰς
τὴν διάκρισιν τῶν ρευμάτων, τὰ ὅποια τὸν ἦσαν βοηθητικά,
μὴ δυναμένων τῶν ναυτῶν νὰ ἀνοίξωσι τὰ πανία, ἐωσοῦ
ἀπεμακρύνθη ἀπὸ τὰ κανονιστάσια. Εἰς τὸ διάστημα τοῦτο
ἐρρίφθησαν κατὰ τοῦ πλοίου 108 σφαῖραι, ἐκ τῶν ὁποίων
ἑπτὰ εὔρον τὸ πλοῖον, καὶ ἡ μία τούτων πεσοῦσα εἰς τὸν
θάλαμον ἐφόνευσε μίαν γυναῖκα ὑπήκοον τῆς Γαλλίας,
καὶ ἐπλήγωσε διαφόρους ἄλλους ἐπιβάτας. Εἰς τοιαύτην
κατάστασιν τὸ πλοῖον τοῦτο ἔφθασεν εἰς Σύβαν τὴν 19
τοῦ Φεβρουαρίου.

Ἀρ. 496.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΑἰΓΙΝΗΣ

Εἰδοποιεῖ,

Ὅτι τὴν νύκτα ταύτην περὶ τὰ ξημερώματά τινες ἐκ τῶν φυλακωμένων δι' ἐγκλήματα βαρέα, τὸν ἀριθμὸν
ἑπτὰ, τρυπήσαντες τὸ τεῖχος τῆς φυλακῆς, ἐδραπέτευσαν.

Ἐπειδὴ ἡ σύλληψις τοιούτων ἐγκληματικῶν ἀνθρώπων ἐπιβλαδὺν εἰς τὴν πολιτικὴν κοινωνίαν, ἀποκαθίσταται
οὐσιωδῶς ἀναγκαία, συνιστᾶται εἰς ὅλας τὰς κατὰ τόπους πολιτικάς καὶ στρατιωτικάς ἀρχάς, καθὼς καὶ εἰς πάντα
φιλόνομον πολίτην, ἡ ἀναγνώρισις αὐτῶν καὶ ἡ εἰς τὰς ἀρχάς εἰδοποίησις.

Πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ σκοπούμενου τούτου ἐκτίθενται τὰ ὑποσυναπτόμενα ἰδιαίτερα χαρακτηριστικά ἐκάστου.

Ἄς συλλογισθῇ ἕκαστος πολίτης, ὅτι συντελῶν κατὰ τοῦτο, ἐκπληροῖ ἐν τῶν πρὸς τὴν κοινωνίαν οὐσιωδεστέ-
ρων χρεῶν του.

Τῇ 7 Ἀπριλλίου 1828, ἐν Αἰγίνῃ.

Ὁ Προσωρινὸς Διοικητὴς Αἰγίνης

Ἀνδρέας Γιαννίσης.

Ὁ γραμματεὺς Κ. Ῥάμφος.

Χ Α Ρ Α Κ Τ Η Ρ Ι Σ Τ Ι Κ Α .

Ὄνομα.	Ἐπίθετον.	Πατρίς.	Πρόσωπον.	Ὅμματα.	Ἀνάστημα.	Μυστάκια.	Ἡλικία.
Γιάννης.	Ἀμπελακιώτης.	Ἀμπελακιώτης.	Λευκόν.	Γαλανά.	Κοντόν.	Ξανθὰ.	25 χρόν.
Χ. Παρασκευᾶς.	Βούλγαρης.	Βούλγαρης.	Ὁμοιον.	Ὁμοια.	Ὑψηλὸν καὶ Γεμάτον.	Ὁμοια μεγάλη.	40.
Γιάννης.	Φλώρης.	Ἰδραῖος.	Μελαχρινόν.	Καστανά.	Μέτριον.	Μικρὰ καστανά.	23.
Νικόλαος Μ.	Τζάνης.	Ἰδραῖος.	Κόκκινον.	Καστανά.	Ὑψηλόν.	Χωρὶς μυστάκι.	22.
Κυριάκος.	Μπῆθη φλώκου.	Ἰδραῖος.	Μαῦρον.	Μαῦρα.	Κοντόν.	Μαῦρα.	28.
Μανώλης.	Π. Σέρου.	Ἰδραῖος.	Λιγνοκόκκινον.	Μαῦρα.	Μέτριον.	Μεγάλα.	24.
Ἀναστάσιος.	Στ. Κολογιάννη.	Ἰδραῖος.	Μελαχρινόν καὶ Καστανά.		Μέτριον.	Μεγάλα.	22.

ἀπὸ πυρίτιδα καὶ
μένον καὶ ἔχει σημάδι εἰς τὸ μέτωπον.

ΕΝ Τῇ ΕΘΝΙΚῇ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΙ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ